

ஓம் நமோ பகவதே ஸ்ரீரமணாய

113. திருப்பொன்னுசல்

(தரவுகொச்சக்கலிப்பா)

*பண் : சீகாமரம் (நாதநாமக்கிரியை)

திருச்சிற்றம்பலம்

---

*துன்னம்பெய் கோவணமும் - என்னும் தேவாரப் பண்; திருவாசகம் திருப்பொன்னுசலைத் தழுவியது.

Devaram

திருவாமாத்தூர் (Sambandar)

துன்னம்பெய் கோவணமுந் தோலு முடையாடை
பின்னஞ் சடைமேலோர் பிள்ளை மதிசூடி
அன்னஞ்சேர் தண்கான லாமாத்தூர் ரம்மான்றன்
பொன்னங் கழல்பரவாப் பொக்கமும் பொக்கமே.

திருவதிகை வீரட்டத்தை வழி பட்ட திருஞானசம்பந்தப் பெருமானார்
திருவாமாத்தூர் அணைந்து பாடியவற்றுள் இத் திருப்பதிகமும் ஒன்று .

Tiruvachagam

திருவாசகம்-திருப்பொன்னுசல் (Manikavasagar)

சீரார் பவளங்கால் முத்தங் கயிறாக
ஏராரும் பொற்பலகை ஏறி இனிதமர்ந்து
நாரா யணன் அறியா நாண்மலர்த்தாள் நாயடியேற்
கூராகத் தந்தருளும் உத்தர கோசமங்கை
ஆரா அமுதின் அருட்டா ளிணைபாடிப்
போரார்வேற் கண்மடவீர் பொன்னுச லாடாமோ.

அருட்சுத்தி

`மகளிர் விளையாட்டுக்களில், ஊசலாடுதல் ஒன்று` என்பதும், இதனைப் பொழில் விளையாட்டில் கொடிகளாலாகிய ஊசலில் ஏறியும், இல்லங்களில் சங்கிலியிற் கோக்கப்பட்ட பலகையில் ஏறியும் ஆடுவர்` என்பதும், `அங்ஙனம் ஆடுங்கால் இனியதொரு பாடலைப் பாடிக்கொண்டு ஆடுவர்` என்பதும் நன்கறியப்பட்டவை. பொழில் விளையாட்டு ஊசல் கலித்தொகை முதலியவற்றிலும், ஏனையது பிற்கால இலக்கியங்களிலும் காணப்படும். ஊசலாட்டில் பாடும் பாடல் `ஊசல்வரி` எனப்படும் என்பதும், பாடாண்பாட்டும் அவ் வரிப்பாட்டு வகையில் பாடப்படும் என்பதும் சிலப்பதிகாரத்து ஊசல்வரியால் இனிதுவிளங்கும். மேற்கூறிய இருவகை ஊசல்களுள் இஃது இல்லத் துள் பொற்பலகைமீது ஏறியாடும் ஊசல் வகையாக அருளிச் செய்யப் பெற்றமையால், `பொன்னாசல்` எனப்பட்டது. ஊசலை இக்காலத்தில், `உஞ்சல்` என்றும், `ஊஞ்சல்` என்றும் வழங்குப. இதன்கண் கூற்று நிகழ்த்தும் தலைவி, இறைவன்பால் பேரின்பம் பெற்றவள் என்றே கொள்க. ஒன்பது திருப்பாட்டுக்களான் இயன்றிருத்தலின், இது, பின் வரும் பத்துக்கள் சிலவற்றின்பின் வைக்கற்பாலதாயினும், ஆறடி களான் இயன்ற கொச்சகக் கலிப்பாக்களான் இயன்றிருத்தல்பற்றி அவற்றிற்கு முன்வைத்துக் கோக்கப்பட்டது. `இது தில்லையில் அருளிச்செய்யப்பட்டது` என்பதே பதிப்புக்களில் காணப்படுவது. திருத்தோணோக்கத்தில் சில திருப்பாட்டுக்களுள் இறைவனது மறக் கருணையைக் கூறியவாறு போலாது இங்கு முழுதும் அறக் கருணையைக் கூறுதலின், இதற்கு `அருட்சுத்தி` எனக் குறிப்புரைத் தனர் முன்னோர். அருட்சுத்தி - அருளால் உண்டாகிய தூய்மை.

Ramana Sannidhi Murai

1709. துய்த்த அநுபோகம் துவ்வாமை யாஓழியப்
பைத்த பசங்கருணை பாலித்த மாதேவன்
மொய்த்தார் சிதற முடுகிய நஞ்சுண்டு
மைத்த கருங்கண்டன் மாணிக்காக் கூற்றுஉதைத்து
மெய்த்த அருட்பாதன் வேங்கடன்தன் சீர்பாடிப்
புத்தமுதப் பண்மொழியிர் பொன்னுசல் ஆடாமோ. 1
1710. அல்கும் கடுவிடத்தைக் காணிக்கை யாஉவந்து
நல்கும் கடவுளர்க்கு நல்லமுதம் தானளித்து
மல்கும் பெரும்புகழான் மாதேவன் வேங்கடவன்
பல்கும் குணநலங்கள் பாடுவார் உள்ளத்துள்
பில்கும்தேம் பாதப் பெருமான் புகழ்பாடிப்
புல்கும் கொடியிடையிர் பொன்னுசல் ஆடாமோ. 2
1711. ஆயிரம் நாமத்தான் ஆயிரம் வேடத்தான்
ஆயிரம் நேத்திரத்தான் ஆயிரம் சோத்திரத்தான்
ஆயிரம் தோளுடையான் ஆயிரம் தாளுடையான்
ஆயிரம் மற்றனைத்தும் ஆயிடினும் தான்ஒன்றே
ஆயின வேங்கடவன் அற்புதச்சீர் ஆயிழையிர்
ஆயிரமும் பாடிநாம் பொன்னுசல் ஆடாமோ. 3
1712. ஏனோர் விழிக்கும் இடத்தே துயில்கின்றான்
ஏனோர் துயிலும் இடத்தே விழிக்கின்றான்
ஈனோரே அன்றி எழுநிலத்தும் உள்ளபெரு
வானோரும் காண வளமையான் வேங்கடவன்
ஊனோடு உருக்கினை உள்ளம் கொனைகொண்டு
போனோன் கழல்பாடிப் பொன்னுசல் ஆடாமோ. 4
1713. தங்கக்கை யால்அபயம் தந்தடியர் தங்கட்கு
வங்கப் பதங்காட்டி மல்லற் கரையேற்றிச்
சிங்கக்கண் ணோக்கால் செறிந்துஇதய திர்த்தத்தே
முங்கக் கடைக்கணிக்கும் முர்த்தியான் வேங்கடவன்
பங்கப் படாத பரங்கருணை பாடிமணம்
பொங்கக் குழன்மடவீர் பொன்னுசல் ஆடாமோ. 5
1714. கிரிசைமேல் உள்ளக் கிடக்கையர்கா னாமோனப்
புரிசையான் ஒன்றிப் பொதுநோக்கல் அன்றிக்கே

வரிசையாய் நோக்கும் வகையறியாக் கண்ணான்முக்
கரிசையறச் சுட்டுக் கரியாக்கிப் பேரின்பப்
பரிசை யடியார்க்குப் பாலிக்கும் வேங்கடப்பேர்
அரசையே நாம்பாடிப் பொன்னாசல் ஆடாமோ. 6

1715. உலகைப் பொருளாக வேம்பும் கடையேன்
அலகையா எங்கும் அலையாமே கண்ணால்
மலகுபுன் மாயை மயக்கறுத்து நெஞ்சப்
பலகைமேற் பாய்ந்தொளிரும் பாதச்சீர் எங்கும்
இலகுமெய்ஞ் ஞானரம ணேசன்தான் ஏத்தி
அலக நறுநுதலீர் பொன்னாசல் ஆடாமோ. 7

1716. வைவந்த வேற்படைகள் வந்துபுறஞ் சூழ்ந்தாற்போல்
மொய்வந்த முள்வினையின் மூலமாங் காரறிவின்
மைவந்த வல்லிருளை மாய்த்திந்த நாயேற்குக்
கைவந்த நெல்லிக் கனிதானும் பொய்யென்ன
மெய்வந்த அத்துவித வேங்கடவன் சீர்பாடிப்
பொய்வந்த நுண்ணிடையீர் பொன்னாசல் ஆடாமோ. 8

1717. சேற்றின் முனைத்த செழுந்தா மரைபோலத்
தேற்றும் பதாம்புயமென் சிந்தைவாய்ப் போந்தருளி
ஆற்றில் கரைத்தபுனி யாயவெனை அன்பாலே
ஏற்றுத் தொழும்புகந்த ஏற்றத்தான் வேங்கடன்மாட்டு
ஆற்றப்பே ரார்வமாய் அன்னான் அடிப்புகழைப்
போற்றி மயிலனையீர் பொன்னாசல் ஆடாமோ. 9

1718. போரிப் பதிக்கண்ணும் பொய்யனேன் நெஞ்சத்தும்
தாரித் திருக்கும் தயாளத்தான் பேரின்ப
மாரிப் பெயல்பெய்யும் மாமுகிலான் மாணை
காரிக் கடுவாகக் கைத்தேனை இன்னமுதா
வாரிப் புசித்த வளவேங் கடன்புகழ்மெய்
பூரித்து இசைத்துநாம் பொன்னாசல் ஆடாமோ. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

